

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 838

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 7 decembrie 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE	
346. — Lege privind măsuri pentru asigurarea siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale	2–5
1.042. — Decret pentru promulgarea Legii privind măsuri pentru asigurarea siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale	5
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 918 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă	6–7
Decizia nr. 940 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 și art. 402 alin. 2 din Codul de procedură civilă	7–8
Decizia nr. 1.053 din 13 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	8–9
Decizia nr. 1.055 din 13 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) și (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	10–11
Decizia nr. 1.062 din 20 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și art. II alin. (2) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali.....	11–13
Decizia nr. 1.105 din 22 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție	14–15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.823. — Ordin al ministrului mediului și dezvoltării durabile pentru modificarea Ordinului ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 493/2006 privind constituirea Comisiei de evaluare și autorizare a operatorilor economici în vederea preluării responsabilității privind realizarea obiectivelor anuale de valorificare și reciclare a deșeurilor de ambalaje.....	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind măsuri pentru asigurarea siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Scopul prezentei legi este de a asigura un nivel corespunzător de siguranță în aprovizionarea cu gaze naturale prin măsuri transparente, nediscriminatorii și compatibile cu exigențele unei piețe concurențiale a gazelor naturale.

Art. 2. — Prezenta lege stabilește rolul și responsabilitățile autorităților și operatorilor de pe piața internă de gaze naturale, precum și aplicarea măsurilor speciale ce se impun pentru a asigura un nivel corespunzător de siguranță în aprovizionarea cu gaze naturale.

CAPITOLUL II

Definiții

Art. 3. — În sensul prezentei legi, următorii termeni și expresii se definesc astfel:

a) *siguranța aprovizionării cu gaze naturale* — totalitatea măsurilor speciale privind aprovizionarea cu gaze naturale luate de către autorități și operatorii de pe piața internă în scopul satisfacerii cererii de gaze naturale, precum și al diversificării surselor și al asigurării livrărilor către clienți la parametri optimi de funcționare și securitate tehnică;

b) *contract de furnizare pe termen lung* — un contract de aprovizionare cu gaze naturale încheiat pe o perioadă de minimum 10 ani;

c) *situații de urgență* — situații imprevizibile care pot conduce, la nivel național, la dezechilibre între cererea și oferta de gaze naturale de pe piața internă, determinate de cel puțin una din următoarele condiții:

1. diminuarea majoră a aprovizionării cu mai mult de 20% a cantităților de gaze naturale importate;

2. diminuarea majoră a aprovizionării cu mai mult de 20% a cantităților de gaze naturale din producția internă, cauzată de accidente;

3. apariția unor temperaturi extrem de joase la nivelul întregii țări sau în zone însemnate ale țării, pe perioade îndelungate de timp, care conduc la un consum excesiv de gaze naturale;

d) *consum excesiv de gaze naturale* — consumul care depășește în perioada sezonului rece, respectiv din luna octombrie și până în luna martie, cu minimum 20% nivelul mediu zilnic înregistrat în perioade climatice reci, constatate statistic la fiecare 20 de ani, având drept consecință dezechilibrarea Sistemului național de transport al gazelor naturale, denumit în continuare *SNT*;

e) *Dispeceratul național de gaze naturale* — dispeceratul operatorului Sistemului național de transport al gazelor naturale.

CAPITOLUL III

Responsabilitățile autorităților publice centrale

Art. 4. — (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se înființează, prin decizie a primului-ministru, Comisia de coordonare, având rolul de a elabora anual Planul de acțiune pentru situații de urgență și de a aviza și monitoriza măsurile necesare pentru asigurarea siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale, comisie interministerială, fără personalitate juridică, cu caracter nepermanent.

(2) Din Comisia de coordonare fac parte câte un reprezentant, la nivel de secretar de stat, din Ministerul Economiei și Finanțelor și din Ministerul Internelor și Reformei Administrative, președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, directorul general al operatorului SNT, directorul general al Dispeceratului național de gaze naturale, precum și câte un reprezentant al operatorilor din sectorul gazelor naturale și al asociațiilor reprezentative de consumatori. Componența nominală a comisiei se aprobă prin decizie a primului-ministru.

(3) În situații de urgență, operatorul SNT notifică, prin Dispeceratul național de gaze naturale, Comisia de coordonare, care se consideră convocată în regim de urgență.

(4) În termen de 45 de zile de la înființare, Comisia de coordonare, aflată în subordinea Guvernului României, elaborează și supune spre aprobare acestuia regulamentul propriu de organizare și funcționare.

Art. 5. — (1) Comisia de coordonare elaborează anual Planul de acțiune pentru situații de urgență, pe baza propunerilor înaintate de către operatorul SNT prin Dispeceratul național de gaze naturale, în baza informațiilor furnizate de operatorii de pe piața internă de gaze naturale.

(2) Planul de acțiune pentru situații de urgență se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) Planul de acțiune pentru situații de urgență se comunică Comisiei Europene de către Comisia de coordonare.

(4) În îndeplinirea atribuțiilor sale privind aplicarea Planului de acțiune pentru situații de urgență, Comisia de coordonare ține cont de:

a) măsurile imediate luate de operatorii economici din sectorul gazelor naturale și din cele conexe acestuia, ca reacție la diminuarea majoră a aprovizionării cu gaze naturale;

b) alte măsuri aprobate de Guvern privind siguranța aprovizionării cu gaze naturale în situații de urgență.

(5) Comisia de coordonare semnalează președintelui grupului de coordonare pentru gaze naturale de pe lângă Comisia Europeană, cu aprobarea prealabilă a Guvernului, cazurile pe care le consideră imposibil de gestionat după aplicarea Planului de acțiune pentru situații de urgență, datorită amplorii și caracterului excepțional al acestora.

(6) În oricare dintre situațiile de urgență definite potrivit art. 3 lit. c) Comisia de coordonare este convocată, în termen util, de către primul-ministru.

Art. 6. — (1) La elaborarea Planului de acțiune pentru situații de urgență se au în vedere următoarele:

a) existența capacității depozitelor de înmagazinare și volumul util de gaze naturale din acestea, precum și investițiile necesare pentru asigurarea capacității depozitelor de înmagazinare pentru situații de urgență;

b) capacitatea de extracție din depozitele de înmagazinare;

c) asigurarea de către operatorul SNT a capacității de transport a conductelor de gaze naturale pentru a face posibilă preluarea și direcționarea cantităților de gaze naturale spre zonele cu risc de a fi afectate, precum și extinderea SNT în vederea alimentării acestora;

d) existența unui grad corespunzător de lichiditate a piețelor care să permită achiziția unor cantități de gaze naturale negociabile;

e) flexibilitatea SNT;

f) dezvoltarea ofertei de contracte cu clauze de întreruperi;

g) utilizarea, în baza programului național prevăzut la lit. q), a unor combustibili alternativi de rezervă în instalațiile industriale și de producere a energiei;

h) existența și dezvoltarea capacităților transfrontaliere de transport de gaze naturale;

i) cooperarea între operatorii de sisteme de transport din statele membre învecinate pentru coordonarea furnizării de gaze naturale;

j) coordonarea activităților de furnizare a gazelor naturale între operatorii de sisteme de distribuție și transport;

k) producția internă de gaze naturale;

l) flexibilitatea producției interne de gaze naturale;

m) flexibilitatea importului de gaze naturale;

n) diversificarea surselor de aprovizionare cu gaze naturale;

o) contractele de furnizare pe termen lung pentru achiziția gazelor naturale;

p) optimizarea investițiilor în infrastructura pentru extinderea capacităților de transport, a capacităților de transport, înlocuirea conductelor cu durata de viață expirată în vederea reducerii pierderilor de gaze naturale și asigurarea siguranței în alimentarea cu gaze naturale, precum și pentru importul de gaze prin terminale de regazificare și prin conducte;

q) Programul național privind limitarea și/sau sistarea furnizării gazelor naturale, ce cuprinde lista consumatorilor întreruptibili și ordinea în care va fi limitată și/sau sistată furnizarea gazelor naturale pentru aceștia, tipul și cantitățile de combustibili alternativi ce vor fi utilizate de consumatori pe perioada întreruperii;

r) implementarea unui sistem de management al dispecerizării SNT prin automatizarea și teletransmisia datelor la distanță.

(2) Guvernul României adoptă măsuri speciale pentru a asigura capacitatea corespunzătoare a instalațiilor de stocare, înmagazinare și transport a gazelor naturale pe teritoriul său și siguranța aprovizionării.

(3) În conformitate cu prevederile art. 5 lit. b) din Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare, Ministerul Economiei și Finanțelor elaborează programul național menționat la alin. (1) lit. q).

Art. 7. — (1) Situațiile de urgență constatate de operatorul SNT prin Dispeceratul național de gaze naturale se notifică

Comisiei de coordonare, care verifică dacă sunt îndeplinite una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la art. 3 lit. c).

(2) Dacă situația de urgență notificată de operatorul SNT prin Dispeceratul național de gaze naturale este considerată justificată, după verificarea prevăzută la alin. (1), Comisia de coordonare confirmă, în termen de 24 de ore, apariția situației de urgență.

(3) În situațiile de urgență confirmate potrivit alin. (2), operatorul SNT, prin Dispeceratul național de gaze naturale, dispune în mod operativ măsurile necesare pentru rezolvarea rapidă a situațiilor de criză și echilibrarea SNT, în conformitate cu Planul de acțiune pentru situații de urgență.

(4) În cazul în care Comisia de coordonare nu confirmă situația de urgență, în termenul prevăzut la alin. (2), Dispeceratul național de gaze naturale poate dispune măsurile necesare pentru rezolvarea rapidă a situațiilor de criză.

(5) Pe perioada situațiilor de urgență, măsurile dispuse în conformitate cu prevederile Planului de acțiune pentru situații de urgență sunt obligatorii și prevalează în fața înțelegerilor contractuale și reglementărilor specifice sectorului gazelor naturale.

(6) În termen de cel mult 24 de ore de la notificarea Dispeceratului național de gaze naturale privind încetarea cauzelor care au determinat confirmarea situației de urgență, Comisia de coordonare declară încetarea acesteia.

(7) Comisia de coordonare publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, până cel târziu la data de 31 iulie a fiecărui an, un raport care va cuprinde constatările rezultate din monitorizarea aspectelor legate de siguranța aprovizionării cu gaze naturale, potrivit prevederilor art. 8 alin. (1) lit. p) pct. 10 din Legea nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și:

a) impactul, din punctul de vedere al concurenței și al obligației de serviciu public, al măsurilor adoptate în temeiul art. 8;

b) nivelul existent al capacității de înmagazinare și de extracție;

c) durata contractelor de achiziție a gazelor naturale pe termen lung încheiate de către societățile comerciale care își desfășoară activitatea pe teritoriul României, în special durata rămasă, pe baza datelor oferite de societățile în cauză, exclusiv informațiile sensibile din punct de vedere comercial;

d) informații privind gradul de lichiditate a pieței de gaze naturale;

e) cadrul de reglementare a măsurilor de promovare corespunzătoare noilor investiții aferente producției, înmagazinării și transportului gazelor naturale, inclusiv gazului natural lichefiat (GNL), avându-se în vedere și prevederile art. 69¹—69⁹ din Legea nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Siguranța aprovizionării pentru anumiți consumatori

Art. 8. — Obligația de serviciu public în sectorul gazelor naturale, așa cum acesta este definit în Legea nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare, se instituie în sarcina tuturor deținătorilor de licență în sectorul gazelor naturale, precum și în sarcina tuturor producătorilor de gaze naturale.

Art. 9. — Instituirea obligației de serviciu public are în vedere satisfacerea interesului general al consumatorilor, luându-se în considerare următoarele:

a) exploatarea instalațiilor și echipamentelor utilizate în acest sector, în condiții de protecție a integrității persoanei și a bunurilor acesteia;

b) exploatarea instalațiilor și echipamentelor utilizate în acest sector, în condiții de protecție a mediului și de eficiență energetică;

c) asigurarea siguranței și continuității alimentării cu gaze naturale, pe perioada sezonului rece, a consumatorilor prevăzuți la art. 10 alin. (2);

d) calitatea serviciului prestat.

Art. 10. — (1) Dispeceratul național de gaze naturale notifică producătorilor interni, operatorilor sistemelor de distribuție a gazelor naturale, operatorilor depozitelor de înmagazinare și furnizorilor licențiați situațiile de urgență confirmate conform prevederilor art. 7 alin. (2).

(2) În situațiile de urgență notificate, furnizorii și producătorii interni de gaze naturale au obligația de a disponibiliza cantitățile de gaze naturale necesare pentru a asigura consumul:

a) consumatorilor casnici;

b) instituțiilor care asigură servicii medicale și unităților de învățământ, precum și instituțiilor de asistență socială care asigură îngrijirea copiilor, persoanelor vârstnice sau persoanelor cu diferite grade de handicap;

c) centralelor de furnizare a agentului termic care nu au posibilitatea de a folosi combustibil alternativ;

d) instituțiilor publice de la nivel central și local, instituțiilor din domeniul culturii și cultelor, precum și organizațiilor neguvernamentale de utilitate publică.

(3) Ordinea în care se va asigura alimentarea cu gaze naturale a consumatorilor prevăzuți la alin. (2) este obligatorie.

Art. 11. — Operatorul SNT, operatorii sistemelor de înmagazinare și de distribuție a gazelor naturale, în situațiile notificate, conform prevederilor art. 10 alin. (1), de Dispeceratul național de gaze naturale, vor presta cu prioritate serviciile aferente furnizării gazelor naturale pentru consumatorii prevăzuți la art. 10 alin. (2).

Art. 12. — (1) În situațiile de urgență, precum și pe perioada sezonului rece, respectiv din luna octombrie și până în luna martie, furnizorii de gaze naturale nu vor putea dispune întreruperea alimentării cu gaze naturale pentru motiv de neplată la termen a contravalorii facturilor, cu excepția situațiilor neprevăzute de natură tehnică, la următoarele categorii de consumatori:

a) persoanelor care beneficiază de asistență socială, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2003 privind acordarea de ajutoare pentru încălzirea locuinței, precum și a unor facilități populației pentru plata energiei termice, aprobată prin Legea nr. 245/2003, cu modificările și completările ulterioare;

b) persoanelor care prezintă handicap;

c) consumatorilor prevăzuți la art. 10 alin. (2) lit. b).

(2) De asemenea, în situațiile de urgență, precum și pe perioada sezonului rece nu se programează și nu se execută lucrări de întreținere curente sau lucrări de racordări care impun întreruperea alimentării cu gaze naturale pentru o perioadă continuă ce depășește 12 ore.

Art. 13. — (1) Pe perioada situațiilor de urgență, operatorii din sectorul gazelor naturale au următoarele obligații:

a) în cazul producătorilor titulari de acorduri petroliere, să mobilizeze întreaga capacitate de producție, în limita capacităților maxime de extracție aprobate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale;

b) în cazul operatorilor depozitelor de înmagazinare subterană, să mobilizeze întreaga capacitate de extracție a gazelor naturale;

c) în cazul operatorului SNT, să preia cantitățile suplimentare de gaze naturale puse la dispoziție de producători și de operatorii depozitelor de înmagazinare și să asigure serviciile de transport al gazelor naturale, în condițiile prevăzute în Planul de acțiune pentru situații de urgență;

d) în cazul operatorilor de distribuție, să întreprindă măsurile de limitare/sistare a gazelor naturale, conform Planului de acțiune pentru situații de urgență și programului național prevăzut la art. 6 alin. (1) lit. q), și să asigure alimentarea cu gaze naturale a consumatorilor, potrivit prevederilor legale privind obligația de serviciu public.

(2) Pe perioada situațiilor de urgență, consumatorii înscriși în lista prevăzută la art. 6 alin. (1) lit. q) și pentru care s-a dispus măsura limitării/sistării gazelor naturale au obligația să întreprindă măsurile de punere în siguranță a echipamentelor și instalațiilor, respectiv să treacă la utilizarea de combustibili alternativi, după caz.

Art. 14. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 42 din Legea nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare, consumatorii care au încheiat contracte pentru servicii întreruptibile de transport sau care, potrivit prevederilor prezentei legi, pot fi limitați/întreruși pe perioada situațiilor de urgență, au dreptul de a revinde cantitățile de gaze naturale contractate și care nu le pot fi livrate ca urmare a întreruperii sau a declarării situației naționale de urgență.

(2) Vânzarea gazelor naturale în condițiile alin. (1) poate fi realizată numai către furnizorii care au de îndeplinit obligații de serviciu public, în baza contractelor încheiate cu aceștia, cu avizul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei. Orice astfel de contract se depune în copie la Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei în termen de cel mult 10 zile de la încheiere.

(3) La încheierea contractelor prevăzute la alin. (2), părțile vor avea în vedere ca acestea să nu influențeze sau să denatureze concurența pe piața gazelor naturale.

Art. 15. — (1) Operatorul SNT are obligația realizării de interconectări cu sistemele similare de transport al gazelor naturale din țările vecine, în vederea creării condițiilor tehnice și tehnologice pentru asigurarea siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale.

(2) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, operatorul SNT va întocmi strategia și etapele privind realizarea interconectării SNT, pe care le va supune avizării Ministerului Economiei și Finanțelor, Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, Agenției Naționale pentru Resurse Minerale și aprobării Guvernului României.

(3) În cazul în care există un nivel de interconectare corespunzător, se pot stabili măsuri de cooperare cu un alt stat membru al Uniunii Europene, incluzând acorduri bilaterale pentru utilizarea facilităților de transport și/sau înmagazinare a gazelor naturale din statul respectiv, în vederea asigurării siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale.

Art. 16. — (1) Pentru siguranța aprovizionării cu gaze naturale a consumatorilor, inclusiv în situațiile de urgență, la

încheierea ciclului de injecție, titularii de licențe de furnizare a gazelor naturale au obligația de a deține în depozitele de înmagazinare subterană un stoc minim de gaze naturale.

(2) Nivelul minim al stocului de gaze naturale se stabilește anual, prin decizie a Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, având în vedere în principal capacitățile de depozitare existente, prognozele de consum, frecvența și durata perioadelor cu temperaturi scăzute, asigurarea unui nivel corespunzător consumului intern.

(3) În situațiile de urgență, operatorul SNT are acces liber la cantitățile înmagazinate și capacitățile de extracție, alocarea acestora pe proprietari urmând a se face potrivit regulilor specifice, elaborate de operatorul SNT, de operatorul depozitului de înmagazinare subterană și de proprietarii gazelor naturale, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi și aprobate de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

Art. 17. — (1) Consumatorii de gaze naturale înscriși în lista prevăzută la art. 6 alin. (1) lit. q), pentru care este prevăzută trecerea pe combustibili alternativi pentru situațiile de urgență, sunt obligați să își asigure stocuri de combustibili alternativi și să asigure funcționarea corespunzătoare a instalațiilor de utilizare a acestora.

(2) Consumatorii prevăzuți la alin. (1), care la data intrării în vigoare a prezentei legi nu posedă instalații de utilizare a combustibililor alternativi, sunt obligați ca, în termen de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, să achiziționeze și să pună în funcțiune echipamentele necesare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

București, 3 decembrie 2007.
Nr. 346.

CAPITOLUL V

Contravenții

Art. 18. — Constituie contravenție și se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 50.000 la 100.000 lei:

1. nerespectarea prevederilor art. 11 de către operatorii de pe piața internă a gazelor naturale;

2. nerespectarea prevederilor art. 13 alin. (1);

3. nerespectarea prevederilor art. 7 alin. (3);

4. nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (3);

5. nerespectarea prevederilor art. 12 alin. (1);

6. nerespectarea prevederilor art. 17 alin. (2);

b) cu amendă de la 10.000 la 50.000 lei, nerespectarea prevederilor art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și art. 17 alin. (1).

Art. 19. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, prin personalul propriu autorizat.

(2) Prevederile art. 18 se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

*

Prezenta lege transpune prevederile Directivei Consiliului Uniunii Europene 2004/67/CE din 26 aprilie 2004 privind măsurile de garantare a securității aprovizionării cu gaz natural, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 127 din 29 aprilie 2004.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind măsuri pentru asigurarea siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind măsuri pentru asigurarea siguranței în aprovizionarea cu gaze naturale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 30 noiembrie 2007.
Nr. 1.042.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 918**

din 18 octombrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Claudiu Nicolescu și Daniela Nicolescu în Dosarul nr. 67/3/2000 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

La apelul nominal răspund autorii excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează completul de judecată că la dosar autorii excepției au depus un înscris prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Autorii excepției solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că există o lacună a legii datorată faptului că nu se prevede nicio cale de atac pentru o încheiere de repunere pe rol a unui dosar având ca obiect o acțiune în revendicare, suspendat în temeiul art. 46 din Legea nr. 10/2001, și cu privire la care procedura administrativă nu era încheiată la data repunerii pe rol. În dovedirea celor susținute, autorii depun la dosar o copie de pe o dispoziție a Primarului General.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, apreciind că autorii acesteia solicită de fapt completarea textului de lege supus controlului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 67/3/2000, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în apelul împotriva încheierii de repunere pe rol a unei cauze, în care s-a invocat excepția inadmisibilității acestei căi de atac.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât nu permit să se atace separat o încheiere prin care s-a dispus repunerea pe rol a dosarului și continuarea judecării.

Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, în sensul în care a statuat Curtea în jurisprudența sa.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional, instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești aparținând competenței exclusive a legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului **nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: *„Împotriva încheierilor premergătoare nu se poate face apel decât odată cu fondul, în afară de cazul când prin ele s-a întrerupt cursul judecării.”*

Excepția de neconstituționalitate este raportată la dispozițiile art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă s-a mai pronunțat, în sensul respingerii acesteia, prin Decizia nr. 201 din 4 iulie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 806 din 6 noiembrie 2002.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței sale, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac și că un proces echitabil nu implică în mod necesar existența mai multor grade de jurisdicție, ci accesul egal la gradele de jurisdicție instituite prin lege.

Curtea a mai constatat, de asemenea, că textul de lege criticat împiedică prelungirea excesivă a duratei procesului și contribuie prin aceasta la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Cu acest prilej, Curtea mai observă că regula instituită prin art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă se aplică, în egală măsură, indiferent de poziția procesuală a părților.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vasile Claudiu Nicolescu și Daniela Nicolescu în Dosarul nr. 67/3/2000 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 940

din 18 octombrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 și art. 402 alin. 2
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 și ale art. 402 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mariana Ionescu în Dosarul nr. 19.370/301/2006 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și de păstrare a jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 19.370/301/2006, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor dispozițiilor art. 305 și ale art. 402 alin. 2 din Codul de procedură civilă.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-o cauză având ca obiect recursul împotriva unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textele de lege criticate sunt neconstituționale deoarece restrâng posibilitatea părții interesate de a aduce probe noi în recurs, cu excepția înscrisurilor. De asemenea, în cazul contestației la executare, unica fază procesuală în care se pot

administra probe este judecata în fond la prima instanță, ceea ce constituie o limitare a accesului liber la justiție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, în sensul în care a statuat Curtea în jurisprudența sa.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional, sens în care Curtea s-a pronunțat prin mai multe decizii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 305 și ale art. 402 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 305: „*În instanța de recurs nu se pot produce probe noi, cu excepția înscrisurilor, care pot fi depuse până la închiderea dezbaterilor.*”;

— Art. 402 alin. 2: „*Hotărârea pronunțată cu privire la contestație se dă fără drept de apel, cu excepția hotărârii pronunțate în temeiul art. 400¹ și al art. 401 alin. 2.*”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la următoarele dispoziții din Constituție: art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1) referitor la accesul liber la justiție și alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și la dispozițiile art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 305 din Codul de procedură civilă a mai fost supus controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 475 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 23 iunie 2006, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 din Codul de procedură civilă, arătând că reglementarea condițiilor și a procedurii de exercitare a căilor de atac reprezintă prerogativa exclusivă a legiuitorului, în conformitate cu art. 126 din Constituție, și nu încalcă drepturile fundamentale ale justițiabililor.

De altfel, instituirea unor reguli speciale de procedură, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, nu este contrară principiului liberului acces la justiție, dreptului la un proces echitabil sau dreptății, atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 305 și art. 402 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mariana Ionescu în Dosarul nr. 19.370/301/2006 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.053

din 13 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

procedura insolvenței, excepție ridicată de Ana Negruț în Dosarul nr. 370/35/2007 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze de minori.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, având în vedere că dispozițiile art. 282 lit. b) din Legea nr. 31/1990 au fost abrogate.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2006 privind

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 iulie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 370/35/2007, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 lit. b) din Legea nr. 31/1990 și ale art. 143 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2006**, excepție ridicată de Ana Negruț în cauza ce are ca obiect judecarea recursurilor penale declarate ca urmare a trimiterii în judecată a autorului excepției pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 276 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 31/1990.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că incriminarea bancrutei frauduloase prin textele legale criticate încalcă dispozițiile art. 23 alin. (12) din Constituție. Se consideră că sintagma „părți (însemnate) din activ” lasă la aprecierea judecătorului latura obiectivă a infracțiunii, legiuitorul neprevăzând în concret procentual sau valoric acea parte din activ.

Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze de minori apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată întrucât normele juridice, pentru a putea fi aplicate în cazul concret, trebuie interpretate. Astfel, nu se poate vorbi despre o imixtiune a puterii judecătorești în cea legislativă.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 lit. b) din Legea nr. 31/1990 este inadmisibilă deoarece textul de lege criticat a fost abrogat. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 143 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2006, consideră că aceasta este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 282 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 31/1990 este inadmisibilă, iar prevederile art. 143 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2006 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 143 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Ana Negruț în Dosarul nr. 370/35/2007 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze de minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 282 lit. b) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, și ale art. 143 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul conținut:

— Art. 282 lit. b) din Legea nr. 31/1990: „*Se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 12 ani persoanele vinovate de bancrută frauduloasă, constând în una dintre următoarele fapte: [...] b) înstrăinarea, în fraudă creditorilor, în caz de faliment al unei societăți, a unei părți însemnate din active.*”;

— Art. 143 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2006: „*(2) Constituie infracțiunea de bancrută frauduloasă și se sancționează cu închisoare de la 6 luni la 5 ani fapta persoanei care: [...] c) înstrăinează, în fraudă creditorilor, în caz de insolvență a debitorului, o parte din active.*”

Din analiza obiectului excepției, astfel cum a fost formulat, Curtea reține că art. 282 din Legea nr. 31/1990 a fost abrogat prin dispozițiile art. 156 alin. (3) din Legea nr. 85/2006. Dispozițiile art. 282 lit. b) din Legea nr. 31/1990 au fost însă preluate de prevederile art. 143 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2006, cu singura deosebire că în noul text s-a renunțat la termenul „*însemnate*”.

Având în vedere că reglementarea de principiu a rămas aceeași, Curtea urmează să se pronunțe numai asupra constituționalității art. 143 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2006.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Ca urmare a abrogării art. 282 din Legea nr. 31/1990, a fost eliminat din text termenul „*însemnate*”. Drept urmare, singura critică formulată de autorul excepției, și anume că sintagma „părți (însemnate) din activ”, prevăzută de art. 282 lit. b) din Legea nr. 31/1990, lasă la libera apreciere a judecătorului ce fapte se circumscriu unor asemenea infracțiuni, a rămas fără obiect, fiind deci neîntemeiată.

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.055

din 13 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) și (4)
din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) și (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de All Credit SPPI în Dosarul nr. 1.342/43/2006 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, fiind invocată în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia nr. 703/R din 15 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.342/43/2006, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) și (4) din Legea nr. 85/2006**, excepție ridicată de All Credit SPPI în cauza ce are ca obiect judecarea cererii de recurs formulat împotriva unei încheieri prin care s-a dispus înlocuirea administratorului judiciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 contravin dispozițiilor art. 1 alin. (3) și art. 11 din Constituție, coroborate cu art. 1, art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât prevede că judecătorul-sindic este cel care selectează actele care interesează calea de atac. În felul acesta, „dreptul la un recurs efectiv al părților din proces se transformă într-un eveniment formal, golit de conținut”.

O altă critică de neconstituționalitate constă în susținerea că prevederile art. 8 alin. (4) din Legea nr. 85/2006 contravin dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție, precum și ale art. 6 paragraful 1 și ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se apreciază că această prevedere legală creează premisele de scădere a calității actului de justiție.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate sunt în concordanță cu dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că prevederile art. 8 alin. (3) și (4) din Legea nr. 85/2006 răspund caracterului specific al procedurii insolvenței, care presupune celeritate sporită în vederea satisfacerii creditorilor.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor legale criticate sunt constituționale. Se arată că nicio dispoziție constituțională nu stabilește numărul căilor de atac pentru înfăptuirea justiției în diferite categorii de cauze.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (3) și (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul conținut:

— Art. 8: „[...] (3) *Recursul va fi judecat de completuri specializate, în termen de 30 de zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel. Citarea părților se face prin Buletinul procedurilor de insolvență. În vederea soluționării recursului, se trimit la curtea de apel, în copie certificată de grefierul-șef al tribunalului, numai actele care interesează soluționarea căii de atac, selectate de judecătorul-sindic. În cazul în care instanța de recurs consideră necesare și alte acte din dosarul de fond, va pune în vedere părților interesate să le depună în copie certificată.*

(4) *Prin derogare de la prevederile art. 300 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, hotărârile judecătorului-sindic nu vor putea fi suspendate de instanța de recurs.*”

Autorul excepției susține că aceste prevederi legale încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) referitoare la statul român și ale art. 11 referitoare la aplicarea tratatelor internaționale, cu aplicarea art. 1 privind obligația de a respecta drepturile omului, art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile art. 8 din Legea nr. 85/2006 reglementează procedura recursului exercitat împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic în cadrul procedurii insolvenței, stabilind unele reguli derogatorii de la dreptul comun. Aceste prevederi legale au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 923 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50

din 23 ianuarie 2007, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. S-a statuat că textele de lege criticate constituie norme de procedură a căror stabilire, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. În virtutea acestor prerogative constituționale, legiuitorul, în considerarea unor situații deosebite, poate să stabilească și reguli de procedură speciale, derogatorii de la regulile dreptului comun.

Curtea a reținut totodată că regulile de procedură prevăzute de Legea nr. 85/2006 se aplică în mod echitabil creditorilor și debitorilor aflați în situație identică și care se încadrează în ipotezele normelor juridice respective, fără a institui privilegii sau discriminări, fiind astfel respectate dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Prin Decizia nr. 786 din 7 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 8 ianuarie 2007, Curtea a mai reținut că procedura insolvenței, prin caracterul său special și scopul urmărit, presupune soluționarea cu celeritate a cauzelor de această natură, motiv pentru care nu trebuie întreruptă în mod nejustificat. În temeiul art. 11 din Legea nr. 85/2006 judecătorul-sindic pronunță hotărâri în 14 probleme distincte și în etape diferite ale procedurii. Astfel, s-a arătat că, în cazul în care s-ar trimite în recurs de fiecare dată întreg dosarul cauzei ori s-ar dispune suspendarea executării hotărârii

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

judecătorului-sindic, ar exista nenumerate întreruperi ale procedurii, condiții în care aceasta nu ar putea fi finalizată într-un termen rezonabil și util.

Curtea a constatat, de asemenea, că înaintarea la instanța de recurs doar a copieii actelor care privesc problema soluționată prin hotărârea recurată nu împiedică judecarea recursului în mod echitabil și nici nu lipsește de conținut judecarea recursului. Actele care se înaintează în copie sunt selectate de judecătorul-sindic, iar grefierul-șef certifică doar exactitatea copiilor. În situația în care selectarea ar fi incompletă, la cererea părții interesate sau din oficiu, instanța de recurs va putea solicita și alte documente din dosarul cauzei.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Având în vedere considerentele de mai sus, Curtea constată că este respectat dreptul la un recurs efectiv prevăzut la art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În privința textului constituțional invocat de autorul excepției, și anume art. 1 alin. (3), apreciem că acesta nu este incident în cauză, deoarece o modalitate sau alta în care este reglementată judecarea recursului în cadrul procedurii insolvenței nu privește nici caracterul de stat de drept, democratic și social al României și nici demnitatea cetățenilor săi.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3) și (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de All Credit SPPI în Dosarul nr. 1.342/43/2006 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.062

din 20 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și art. II alin. (2) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și art. II alin. (2) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Organizația Județeană Mehedinți a Partidului Social Democrat, prin președinte Eugen Nicolicea, în Dosarul nr. 1.541/101/2007 al Tribunalului Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 654D/2007, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de același autor în Dosarul nr. 1.539/101/2007 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 654D/2007 la Dosarul nr. 653D/2007, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. Precizează că autorul excepției nu își raportează critica la niciun text sau principiu constituțional, neîndeplinind cerința motivării prevăzută de art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1995 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 23 aprilie 2006, pronunțate în dosarele nr. 1.541/101/2007 și nr. 1.539/101/2007, **Tribunalul Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și art. II alin. (2) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali.** Excepția a fost ridicată de Organizația Județeană Mehedinți a Partidului Social Democrat, prin președinte Eugen Nicolicea, în litigii de contencios administrativ având ca obiect soluționarea unor cereri prin care se solicită obligarea prefectului județului Mehedinți să constate încetarea de drept a mandatelor unor primari.

În motivarea excepției, având un conținut identic, se susține că prevederile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 393/2004 sunt neconstituționale, întrucât art. 63 alin. (1) din Legea nr. 215/2001 prevede că validarea mandatelor de primar se face de către instanța de judecată, așa că ar trebui ca și încetarea mandatului să se constate de instanță. În ceea ce privește dispozițiile art. II alin. (2) din Legea nr. 249/2006, arată că acestea se află în strânsă legătură cu cele ale art. II alin. (1) și (3) din aceeași lege, iar art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 prevede că, în caz de admitere a excepției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională se va pronunța și asupra constituționalității altor prevederi din actul atacat, de care, în mod necesar și evident, nu pot fi dissociate.

Tribunalul Mehedinți — Secția comercială și de contencios administrativ precizează că, „din dispozițiile constituționale privind organizarea și funcționarea instituțiilor

publice, se desprinde principiul că entitatea care numește în funcții publice, în mod simetric, dispune sau constată încetarea mandatului respectiv”. De aceea, apreciază că, întrucât validarea mandatului de primar se face de către instanță, tot instanța ar trebui să fie cea care să constate și încetarea mandatului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 393/2004 nu este întemeiată întrucât principiul simetriei nu este consacrat în Constituție, fiind recunoscut doar în doctrină și în practică. În ceea ce privește dispozițiile art. II alin. (2) din Legea nr. 249/2006, precizează că, pentru a constata neconstituționalitatea dispozițiilor art. II alin. (1) și (3) din lege, Curtea Constituțională „a examinat art. II în întregul său și, în măsura în care dispozițiile cuprinse în alin. (2) ar fi neconstituționale, Curtea le-ar fi declarat ca atare, așa cum a procedat pentru alin. (1)”. În plus, arată că, în opinia sa, dispozițiile cuprinse în alin. (2) al art. II din Legea nr. 249/2006 pot fi dissociate de cele cuprinse în alin. (1) și (3).

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În susținerea acestui punct de vedere arată că autorul excepției critică prevederile de lege fără să indice textele sau principiile constituționale pe care acestea le încalcă, iar Curtea nu se poate substitui părții în ceea ce privește invocarea motivelor de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, care au următorul cuprins:

— Art. 16 alin. (1): „(1) *În toate cazurile de încetare înainte de termen a mandatului de primar, prefectul emite un ordin prin care constată încetarea mandatului primarului.*”

De asemenea, obiect al excepției îl formează și dispozițiile art. II alin. (2) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 27 iunie 2006, care prevăd următoarele:

— Art. II alin. (2): „(2) *Secretarul general al județului, respectiv secretarul general al municipiului București, este obligat să publice situația apartenenței politice a aleșilor locali în monitorul oficial al județului, respectiv al municipiului București, în termen de 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (1) și pe site-ul Internet, în termen de 5 zile.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate nu invocă în motivarea acesteia niciun text sau principiu din Legea fundamentală căruia prevederile de lege criticate i-ar contraveni.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, autorul excepției susține că ar trebui să se aplice principiul simetriei în ceea ce privește modalitatea de numire în funcția publică a aleșilor locali și de constatare a încetării mandatului acestora.

În susținerea acestei opinii, autorul excepției nu face referire la niciun text și la niciun principiu din Constituție. Principiul simetriei actelor juridice nu este un principiu de ordin constituțional, astfel încât critica formulată nu este o autentică critică de neconstituționalitate. Ca atare, excepția este inadmisibilă întrucât sesizarea Curții nu întrunește una dintre cerințele esențiale, și anume cea privind motivarea acesteia. Câtă vreme autorul excepției nu își raportează critica la prevederi sau principii din Legea fundamentală, excepția este nemotivată, iar Curtea nu poate analiza constituționalitatea textelor de lege deduse controlului decât în limitele sesizării, fără să se poată substitui autorului excepției prin raportarea la texte din Constituție pe care acesta nu le-a invocat în critica sa.

În exercitarea controlului de constituționalitate a unui text de lege, Curtea Constituțională examinează compatibilitatea acestuia cu prevederi și principii din Constituție, iar nu concordanța acestuia cu dispoziții ale altor acte normative, așa cum este cazul în speța de față. Autorul excepției deduce neconstituționalitatea textului de lege criticat din compararea acestuia cu prevederile art. 63 alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, indicat de altfel în mod greșit. În

realitate, autorul excepției are în vedere prevederile art. 58 din legea amintită, care fac trimitere la cele ale art. 30 alin. (1) și care stabilesc că validarea alegerii primarilor se face de către judecătoria în raza căreia se află unitatea administrativ-teritorială. Față de acest text dorește autorul excepției ca instanța de contencios constituțional să constate neconstituționalitatea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, ceea ce este, evident, inadmisibil.

II. Curtea nu poate reține nici susținerea autorului potrivit căreia prevederile art. II alin. (2) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali ar fi indisolubil legate de prevederile pe care Curtea Constituțională le-a declarat ca fiind neconstituționale prin Decizia nr. 61 din 18 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2007. Aceasta, deoarece obligația secretarului general al județului, respectiv a secretarului general al municipiului București, de a publica situația apartenenței politice a aleșilor locali în monitorul oficial al județului, respectiv al municipiului București, subzistă independent de constatarea neconstituționalității textelor care obligau aleșii locali ca, într-un anumit interval de timp, să își declare apartenența politică [art. II alin. (1) din Legea nr. 249/2006] și care stabileau termenul de la care încetează de drept mandatul aleșilor locali în situațiile avute în vedere de art. II alin. (3) din aceeași lege.

Dincolo de existența vreunei legături între cele trei alineate ale art. II din Legea nr. 249/2006, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (2) din Legea nr. 249/2006 este inadmisibilă pentru aceleași considerente expuse mai sus, și anume lipsa motivării prin raportare la prevederile Constituției.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și art. II alin. (2) din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Organizația Județeană Mehedintă a Partidului Social Democrat, prin președinte Eugen Nicolicea, în dosarele nr. 1.541/101/2007 și nr. 1.539/101/2007 ale Tribunalului Mehedintă — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.105**

din 22 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Ion Vulpe în Dosarul nr. 423/95/2006 al Tribunalului Sibiu — Secția penală.

La apelul nominal răspunde Societatea Națională a Lignitului Oltenia, prin consilier juridic, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Societății Naționale a Lignitului Oltenia solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, deoarece nu sunt încălcate prevederile constituționale invocate în motivarea acesteia. Depune în acest sens concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, apreciind că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 423/95/2006, **Tribunalul Sibiu — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție**, excepție ridicată de Ion Vulpe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 13 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 contravin prevederilor art. 132 alin. (1) din Constituție, întrucât se „încalcă principiul controlului ierarhic, deoarece textul legal nu prevede nicio diferență sub aspectul competenței materiale, cât și a celei personale între structura centrală a Direcției Naționale Anticorupție și serviciile sale teritoriale”.

Tribunalul Sibiu — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, făcând referire la considerentele care au fundamentat Decizia Curții Constituționale nr. 133 din 3 martie 2005, pe care le consideră valabile și în prezenta cauză, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 13 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 sunt constituționale. În acest sens, arată că „actul normativ criticat nu conține dispoziții de natură să împiedice părțile să conteste actele și măsurile efectuate de procurorii Direcției Naționale Anticorupție”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, având următorul conținut:

— Art. 13: „(1) Sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite în una dintre următoarele condiții:

a) dacă, indiferent de calitatea persoanelor care le-au comis, au cauzat o pagubă materială mai mare decât echivalentul în lei a 200.000 euro ori o perturbare deosebit de gravă a activității unei autorități publice, instituții publice sau oricărei alte persoane juridice ori dacă valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție este mai mare decât echivalentul în lei a 10.000 de euro;

b) dacă, indiferent de valoarea pagubei materiale ori de gravitatea perturbării aduse unei autorități publice, instituții publice sau oricărei alte persoane juridice ori de valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție, sunt comise de către: deputați; senatori; membri ai Guvernului,

secretari de stat ori subsecretari de stat și asimilații acestora; consilierii ai miniștrilor; judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție și ai Curții Constituționale; ceilalți judecători și procurori; membrii Consiliului Superior al Magistraturii; președintele Consiliului Legislativ și locțiitorul acestuia; Avocatul Poporului și adjuncții săi; consilierii prezidențiali și consilierii de stat din cadrul Administrației Prezidențiale; consilierii de stat ai primului-ministru; membrii și controlorii financiari ai Curții de Conturi și ai camerelor județene de conturi; guvernatorul, prim-vice guvernatorul și viceguvernatorul Băncii Naționale a României; președintele și vicepreședintele Consiliului Concurenței; ofițeri, amirali, generali și mareșali; ofițeri de poliție; președinții și vicepreședinții consiliilor județene; primarul general și viceprimarii municipiului București; primarii și viceprimarii sectoarelor municipiului București; primarii și viceprimarii municipiilor; consilierii județeni; prefectii și subprefecții; conducătorii autorităților și instituțiilor publice centrale și locale și persoanele cu funcții de control din cadrul acestora, cu excepția conducătorilor autorităților și instituțiilor publice de la nivelul orașelor și comunelor și a persoanelor cu funcții de control din cadrul acestora; avocații; comisarii Gărzii Financiare; personalul vamal; persoanele care dețin funcții de conducere, de la director inclusiv, în cadrul regiilor autonome de interes național, al companiilor și societăților naționale, al băncilor și societăților comerciale la care statul este acționar majoritar, al instituțiilor publice care au atribuții în procesul de privatizare și al unităților centrale financiar-bancare; persoanele prevăzute la art. 81 din Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare; lichidatorii judiciari; executorii Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului.

(2) Procurorii specializați din cadrul Direcției Naționale Anticorupție efectuează în mod obligatoriu urmărirea penală pentru infracțiunile prevăzute la alin. (1), (11) și (12)."

Autorul excepției consideră că acest text de lege contravine prevederilor constituționale ale art. 132 alin. (1) din Constituție privind Statutul procurorilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Faptul că procurorii își

față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, excepție ridicată de Ion Vulpe în Dosarul nr. 423/95/2006 al Tribunalului Sibiu — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

desfășoară activitatea în conformitate cu principiul controlului ierarhic nu este de natură să ducă la concluzia că dispozițiile art. 13 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 sunt neconstituționale în ipoteza invocată de autorul excepției, și anume, atunci când instanța de judecată a fost sesizată prin rechizitoriul emis de Direcția Națională Anticorupție — structura centrală, deși infracțiunea s-a produs în raza de competență teritorială a Direcției Naționale Anticorupție — Serviciul teritorial Craiova. Astfel, controlul ierarhic poate fi exercitat în continuare de procurorul superior celui care a efectuat urmărirea penală, în acest sens fiind și dispozițiile art. 22² alin. (1) și (2) din actul normativ criticat, potrivit cărora: „(1) Rechizitoriile întocmite de procurorii din cadrul serviciilor teritoriale ale Direcției Naționale Anticorupție sunt verificate de procurorii-șefi ai acestor servicii, cele întocmite de către procurorii-șefi ai serviciilor teritoriale, precum și cele întocmite de procurorii din cadrul structurii centrale a Direcției Naționale Anticorupție sunt verificate de procurorii-șefi ai secțiilor. Când rechizitoriile sunt întocmite de procurorii-șefi ai secțiilor Direcției Naționale Anticorupție, verificarea se face de către procurorul-șef al acestei direcții.

(2) Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă de procurorii ierarhici prevăzuți în alin. (1)”.
 În plus, dispozițiile Codului de procedură penală se aplică în mod corespunzător și în cauzele de competență Direcției Naționale Anticorupție.

Asupra constituționalității dispozițiilor art. 13 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 169 din 27 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 19 aprilie 2007, și Decizia nr. 618 din 26 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 596 din 29 august 2007, însă prin raportare la alte texte din Legea fundamentală și sub aspectul altor critici de neconstituționalitate.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI ȘI DEZVOLTĂRII DURABILE

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 493/2006 privind constituirea Comisiei de evaluare și autorizare a operatorilor economici în vederea preluării responsabilității privind realizarea obiectivelor anuale de valorificare și reciclare a deșeurilor de ambalaje

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale sol, subsol, gestiune deșeuri,
în baza art. 3 și 4 din Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor, al ministrului economiei și comerțului și al ministrului
administrației și internelor nr. 1.229/731/1.095/2005 pentru aprobarea Procedurii și criteriilor de autorizare a operatorilor economici
în vederea preluării responsabilității privind realizarea obiectivelor anuale de valorificare și reciclare a deșeurilor de ambalaje, cu
modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 368/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului
și Dezvoltării Durabile,

ministrul mediului și dezvoltării durabile emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor
nr. 493/2006 privind constituirea Comisiei de evaluare și
autorizare a operatorilor economici în vederea preluării
responsabilității privind realizarea obiectivelor anuale de
valorificare și reciclare a deșeurilor de ambalaje, publicat în
Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 25 mai 2006,
cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **Articolul 2 va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — Se aprobă componența nominală a Comisiei de
evaluare astfel:

— președinte: Zoltán Levente Nagy —președinte, Agenția
Națională pentru Protecția Mediului;

— vicepreședinte: Nicoleta Chiriac — director general,
Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile.

— membri:

— Daniela Ioana Florea — șef serviciu, Ministerul Mediului și
Dezvoltării Durabile;

— Sebastian Alexandru Andrei — consilier juridic, Agenția
Națională pentru Protecția Mediului;

— Brândușa Petroaica — director, Agenția Națională pentru
Protecția Mediului;

— Adriana Amarandei — șef birou, Agenția Națională pentru
Protecția Mediului;

— Călin Istrățoiu — director, Ministerul Economiei și
Finanțelor;

— Marilena Banu — consilier superior, Ministerul Internelor
și Reformei Administrative;

— Ion Manea — Autoritatea Națională de Reglementare
pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al
României, Partea I.

p. Ministrul Mediului și Dezvoltării Durabile,

Silviu Stoica,
secretar de stat

București, 21 noiembrie 2007.

Nr. 1.823.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

